

[Miljøministeren]

eller i hvert fald ikke har kunnet stemme sammen med regeringen.

Så spørger fru Pia Kjærsgaard mig til sidst: Hvor ved miljøministeren fra – han er jo så sur – at befolkningen er enig med ham og ikke med Fremskridtspartiet og dets støttepartier, hvor ved han det fra? Jeg tror godt, jeg tør vove den påstand uden at have engageret alle gallupinstitutter, at spørger man befolkningen, om vi skal forbyde sprøjtegifte, om vi skal stå fast i forhold til den agrokemiske industri, og om vi skal finde os i, at vores grundvand og vores drikkevand bliver ødelagt, har jeg befolkningen med mig i den sag.

Fremskridtspartiet har været imod det, Venstre og De Konservative var imod det ved første behandling. Jeg tror ikke, man har befolkningen med sig; man har den agrokemiske industri med sig. Ikke engang landbruget har man med sig i denne sag, og sådan tror jeg faktisk vi kan nævne område efter område, men lad os dog tage diskussionen på et tidspunkt.

Jeg synes imidlertid ikke, der er noget forkert i, at man bruger tredje behandling af et vigtigt forslag til at tegne nogle linjer op og give befolkningen et klart billede af, hvor holdningerne er, og hvem der har forladt den grønne linje for at tækkes fru Pia Kjærsgaard og hendes parti og dets holdninger.

(Kort bemærkning).

Jens Jørgensen (KF):

Under miljøministerens gennemgang af det, vi kalder tilbagemagningsloven, påstod miljøministeren, at lovforslaget var identisk med det, den forhenværende miljøminister havde fremsat. Ja! Og derfor havde jeg mange positive bemærkninger til det under førstebehandling.

Men må jeg gøre Folketinget opmærksom på, at miljøministeren mellem anden og tredje behandling indførte en ændring – for øvrigt påvirket af SF – som gjorde, at var man én gang kommet ind i det kommunale system, kunne man ikke komme ud af det. Og det var denne ændring, der medførte, at Det Konservative Folkeparti sagde: Så er der en statslig og en primærkommunal binding, som er større end det, den tidligere miljøminister lagde op til, og det ønsker vi ikke.

Hvad angår sprøjtegifte, vil jeg gerne fastslå, at også vi ønsker rent drikkevand, ren mad,

sunde planter og sunde dyr, som jeg før har sagt fra denne talerstol. Men den tidligere miljøminister havde en grundvandsstrategi klar. Den blev taget af bordet, og jeg ville egentlig gerne – selv om det ikke står på dagsordenen – have at vide hvorfor. Hvorfor skulle det vente 1½ år, før miljøministeren gik videre med de tanker om et renere miljø, der skulle skabe bedre og sikrere forhold for vores drikkevand?

Det er de faktiske kendsgerninger i den miljødiskussion, vi har nu – godt nok knyttet til et helt andet emne.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Jeg kan godt sige til miljøministeren, at det med, at der skulle være et enkelt parti, som svinger stokken over for oppositionen, kan han godt glemme. Vi taler stille og fredeligt sammen, og det lykkes faktisk på nogle punkter at blive enige, og det er jeg glad for, for det er udtryk for, at der så også vil være mulighed for at føre en alternativ politik, muligvis ikke på alle områder, for jeg mener da også, der stadig væk er områder, hvor vi er enige med Socialdemokratiet og den nuværende regering, men det er da rart, at der faktisk er nogle muligheder også uden om Socialdemokratiet, når Socialdemokratiet griber til disse meget firkantede løsninger, for jeg mener, vi har god grund til at stemme imod, når vi får den slags firkantede løsninger.

Tilbagetagningssagen har jo været diskuteret frem og tilbage. I den forbindelse vil jeg gøre opmærksom på, at det, der forelå, ikke var et forslag, der var blevet lagt på Folketingets bord, men var et internt forslag, som var blevet diskuteret, og hvor den daværende miljøminister håbede på at han netop med det i baghånden kunne opnå det, som vi virkelig ønsker, nemlig at man får nogle aftaler med brancherne. Det gælder faktisk også på det område, vi diskuterer i dag, altså lovforslag nr. L 180, at vi meget hellere ser, at man finder frem til det branchevis og i samarbejde med virksomhederne.

Når det gælder Den Grønne Fond, vil jeg sige, at der er mange andre initiativer, som man kan integrere disse formål i, og derfor var det et fuldstændig overflødig og bureaukratisk forslag.